זוהר, פרשת שופטים

ספר הזוהר

ספר הזהר, ויקיטקסט, ברישיון CC BY-SA.
geulaquiz.com

דף רעד עמוד ב

(פרשת שופטים מכיל רק רעיא מהימנא ללא זהר)

רעיא מהימנא

שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך אשר יהו"ה אלהיך נותן לך וגו' (דברים טז) .

בפקודא דא מנוי שופטים ושוטרים. ועוד **כי אלהים שופט** (תהלים עה ח) . **כי** - **י'** - מניה יו"ד דחושבניה כ', כתר. בתר הכא - **כי אלהים שופט. זה ישפיל** - ה"א ה"א, **וזה ירים** - דא ו' ו'.

פקודא בתר דא לדון בסייף, לדון בחנק, לדון בדין סקילה, לדון בדין שריפה.

לדון בסייף למאן? לסמאל ! הדא הוא דכתיב **כי רותה בשמים חרבי הנה על אדום תרד** (ישעיה לד ה) .

חרב דקודשא בריך הוא **י'** - רישא דחרבא. **ו'** - גופא דחרבא. **ה"א ה"א** - תרין פיפיות דילה. **צדק צדק תרדוף** חתכין תרין דינין - דינא מפי בית דין דלעילא, ודינא מפי בית דין דלתתא. ומהכא אשתמודע **אין אדם נוקף אצבעו מלמטה עד שנתן לו רשות מלמעלה.** נרתקא דחרבא **אדני** - תמן אשתכח **דינא.**

בקריאת שמע - **יהו"ה** - חרבא דקודשא בריך הוא. עלה אתמר **רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם** (תהלים קמט ו) . בצדיק חי עלמין, כליל ח"י ברכאן דביה **א'דני ש'פתי ת'פתח ו'פי.** ביה עאל חרבא בנרתיקה, **וחמת המלך שככה** (אסתר ז י) , ומתחברין תרין שמהן יאהדונהי.

לדון בחנק - זרקא - תמן קו **י'** כריכא ביה, וקו **ו'** דאתפשטא מניה. ביה תפיס לסמאל, **וישאוהו במוט בשנים** (במדבר יג כג) . מאי מט דהאי רשע? אדם דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א. מ"ה, וד' אתוון **יהוה** -- הרי תשעה וארבעים ! כחושבן תשעה וארבעים אתוון דאינון בשית תיבין דיחודא עלאה ובשית תיבין דיחודא תתאה, דאינון **ו' ו'**. והאי הוא **וישאוהו במוט בשנים** - בפרודא מנייהו, בלא **א'** באמצע **ו"ו**, דלית יחודא לסטרא אחרא, אלא **וישאוהו במוט בשנים**, סמאל ובת זוגיה, עולם הנפרדים.

בחבל דיחנק - בה אחידן **ה"א ה"א**, בה' אצבעאן דיד ימינא ובה' דיד שמאלא. **ו'** - חבל. **י'** - חניקא דלהון. שמא **דיהו"ה** - מיתה לסמא"ל ונחש, וחיים לישראל. ובגין דא **ראו עתה כי אנ"י אני הוא ואין אלהים עמדי** (דברים לב לט) . **אני אמית** - לאלהים אחרים בשמי ולכל דלא הימנו בי, **ואחיה** - לאינון דהימנין ונטרין פקודין דילי.

לדון בסקילה לסמאל באבן דאיהי **יו"ד**. זריק לה לגביה בחמש אצבעאן דאינון ה', ובקנה דדרועא דאיהו ו', ובכתף דתמן ה'. וזריק לה לגביה מחשבה דאיהו שמא מפרש יו"ד ה"א וא"ו ה"א.

לדון בשרפה לסמאל. עצים לאדלקא בהון נורא.

זכאה איהו גופא דאיהו עץ ואברים דיליה עצים, לאוקדא בהון אשא דאיהו **נר מצוה** בכל אבר. לאוקדא לסמאל בשכינתא עלאה - בעץ דאיהו תפארת, ובכל עצים דאחידן ביה. דבזמנא דאש על גבוה הוה נחית על גבי עצים דקרבנא - **והזר הקרב יומת** (במדבר א נא) - דאתוקד ביה. הדא הוא דכתיב **והאש על המזבח תוקד בו** (ויקרא ו ה) . זכאה איהו מאן דאחיד באילנא דחיי - בגופיה באברים דיליה. נר כל ענפא וענפא, **נר מצוה**, ברמ"ח פקודין דיליה.

כד אחידן ביה תרוויהו יתקיים **וירא והנה הסנה בוער באש והסנה איננו אוכל** (שמות ג ב) . וסמאל ונחש וכל ממנן דיליה דאינון קוצין - אתוקדו. וענפין דסנה, ואיבא דיליה, ועלין דיליה - לא אתוקדו. דא אחזי ליה קודשא בריך הוא.

אמר בוצינא קדישא: ודאי ישראל אינון עצים יבשים באורייתא בגין דאחידו באש דהדיוט ! לאו אינון כדקא חזי למעבד בהון ניסא. מיד דאנת נחיתת עלייהו באורייתא - בגינך נחת עלייהו אילנא דחיי ומצוה דאיהו **נר יהו"ה**. ואחידת בהון ויהון חיין. ואומין עכו"ם דעלמא אתוקדן בההוא **נר**. והאי איהו דאמר נביא **ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי אתך אני וגו'** (ירמיה מו כז) .

(ארבעים יכנו וגו' דף ר"פ ע"ב)

דף רעה עמוד א

(פרשת שופטים מכיל רק רעיא מהימנא ללא זהר)

רעיא מהימנא

לא יקום עד אחד באיש לכל עון וגו׳ על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר (דברים יט טו) - פקודא דא להעיד עדות בבית דין. דלא יפסיד חבריה ממונא בגיניה אי אית ליה עדות בהדיה.

ולית סהדותא פחות מתרין - הדא הוא דכתיב **על פי שנים עדים וגו׳ יקום דבר** ׳לא יקום על פי עד אחד׳. ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין **מי מעיד על האדם? קירות ביתו. ולא עוד אלא אנשי ביתו מעידין עליו**.

מאי **קירות ביתו**? אינון קירות לבו, **ויסב חזקיהו פניו אל הקיר** (ישעיהו לח ב) , ואוקמוה רבנן **מלמד שהתפלל חזקיהו מקירות לבו**.

אנשי ביתו - אינון רמ״ח אברים דיליה, דהכי אוקמוה מארי מתניתין **רשע עונותיו חקוקים על עצמותיו**. והכי צדיק זכיותיו חקוקים לו על עצמותיו. ובגין כך אמר דוד **כל עצמותי תאמרנה** (תהלים לה י) . ובגינה אתמר **ומי מעידין על האדם? קורות ביתו** - גרמין בנויין על מוחא דאיהו מיא. ועלייהו קא רמיז **המקרה במים עליותיו** (תהלים קד ג) - **המקרה** לשון ׳קירות׳.

ואמאי בגרמין יתיר מבשרא וגידין ומשכא? בגין דגרמין אינון חוורין, וכתיבא אוכמא לא אשתמודעא אלא מגו חוורו. כגוונא דאורייתא דאיהי חוורו מלגאו אוכם מלבר - אוכם וחוור, חשך ואור. ואית חשך תכלת ואתמר ביה **גם חשך לא יחשיך ממך** (תהלים קלט יב) . ותכלת אוכם איהו נוקבא לגבי חוורו.

ולא עוד אלא דגופא על גרמין עתיד למיקם ובגין דא זכווי וחובוי חקוקין על גרמין דיליה. ואם יזכה - יקום גופא על גרמין דיליה, ואי לאו - לא יקום ולא יהא תחיית המתים.

ולא עוד אלא תרין סהדין אינון על בר נש - **עין רואה ואוזן שומעת**. ובית דין סופר ודן חובוי.

ולא עוד אלא **שמשא וסיהרא** סהדין על בר נש כמה דאוקמוה **תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו** (תהלים פא ד) .

מאי **בכסה**? ביומא דסיהרא מתכסה. ואמאי מתכסת? בגין דכד מטי ראש השנה ייתי סמאל למתבע דינא לבנוי קמי קב״ה, והוא יימא ליה דייתי סהדין. והוא ייתי לשמשא עמיה. אזל למייתי סיהרא - והיא מתכסת. באן אתר מתכסת? אלא סליקת להההוא אתר דאתמר ביה **במכוסה ממך אל תחקור** לפייסא ליה על בנהא.

והאי הוא דאמר קרא **תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו** - לאתר דביה סליקת שכינתא דאתמר ביה **ובמכוסה ממך אל תחקור**. וחובין באתכסייא תמן צריך למידן בינו לבין קונו. וחובין דאתגלייא דעבד לון אתמר **מכסה פשעיו לא יצליח** - דשכינתא מסטרא דכתר איהי עלמא דאתכסיא ואוקמוה מארי מתניתין דצריך בר נש לחברא להו להההוא אתרא. בההוא זמנא מטי זמנא דרחמי ואעבר דינא. ובגין דא לחבריה אמר לזכאה ליה בעדותיה. אבל לרשע אין מזכין לו.

ועוד **קב״ה ושכינתיה** סהדין על בר נש. הדא הוא דכתיב **העדותי בכם היום את השמים ואת הארץ** (דברים ד כו) . **את השמים** - ההוא דאתמר ביה **ואתה תשמע השמים** (מ״א ח לב) . **ואת הארץ** - ההוא דאתמר בה **והארץ הדום רגלי** (ישעיהו סו א) .

ועוד תרין סהדין - **עמודא דאמצעיתא וצדיק**. ואינון **עד** מן **שמע...אחד**, **עד** מן **ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד**. **על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת** - דא סמאל מת מעקרו, **וישאוהו במוט בשנים**. **לא יומת על פי עד אחד** - דלא יהא ליה חולקא **באל אחד**.

כי יקום עד חמס באיש וגו׳ ודרשו השופטים היטב וגו׳ ועשיתם לו כאשר זמם וגו׳ יט.

פקודא דא לדרוש ולחקור העדים בשבע חקירות קידם דידין ליה בעונשא דמותא. שבע - לקבל **שבעה אלה עיני יהו״ה המה משוטטים בכל הארץ** (זכריה ד י) - בהון **ויסרתי אתכם אף אני שבע** (ויקרא כו כח) .

פקודא בתר דא לעשות לעד זומם כאשר זמם לעשות לאחיו (דברים יט יט) . תרין סהדי שקרא דאינון **סמאל ונחש** אי ייתון לאסהדא סהדותא דשקר על ישראל דטעו בין ו׳ לז׳ דאינון אתוון **זו**. והאי איהו **עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו** (ישעיהו מג כא) .

ולא יתייחד **ו׳** עם **ז׳** אלא בשרפת חמץ דבין **ו׳** לז׳. ואע״ג דמדאורייתא איהו עד סוף שית - גזרו רבנן **אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש**. ואולפי מארי מתניתין מסהדותא דשעתי דחמץ לסהדותא דבדיקות דסהדי דההוא דהרג את הנפש. וכלא מפרש במתני׳. ויקיים בהון **ארי בפתגמא דחשיבו מצראי למידן וכו׳**. והאי איהו **ועשיתם לו כאשר זמם**.

דף רעה עמוד ב

(פרשת שופטים מכיל רק רעיא מהימנא ללא זהר)

רעיא מהימנא

פקודא בתר דא לקבל בית דין הגדול עלייהו - בינה מסטרא דגדולה אקרי **אלהים**, **בית דין הגדול** ; רב בדינוי ורב בזכווי. כגוונא דאתמר **שום תשים עליך מלך** (דברים יז טו) בפקודא **שום** לעילא **תשים** לתתא. הכי לקבל עליה בית דין רברבא אע״ג דקביל עליה בית דין זעירא. בית דין זעירא - בית דין של שלשה מסטרא דשכינתא תתאה. בית דין רברבא מאלין סנהדרי גדולה.

אמר בוצינא קדישא: שבעים סנהדרי גדולה הוו - ואנת רברבא על כלהו ; **והיה כל הדבר הגדול יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם** - אלו סנהדרי גדולה מסטרא דשכינתא עלאה, סנהדרי קטנה מסטרא דשכינתא תתאה. משה שושבינא דמלכא, אהרן שושבינא דמטרוניתא, ועמהון שבעין ותרין סנהדרין כמנין חסד, ומהכא סנהדרי גדולה. סנהדרי קטנה מסטרא דשמאלא - **את המאור הקטן לממשלת הלילה**.

ובגין דא תפארת - **את המאור הגדול לממשלת היום** דאתמר ביה **יומם יצוה יהו״ה חסדו** (תהלים מב ט) . **את המאור הקטן לממשלת הלילה - ובלילה שירה עמי**, שיר דלויים. ודא יסוד. **בן ישי חי על האדמה** (ש״א כ לא) - דתקין עשר מיני תהלים בשירה, ואיהו צדיק לשמאלא, **את המאור הקטן**. ודא שכינתא דאתנטילת משמאלא. עד כאן.

(יתרו כ״ג כבד את אביך וכו׳)

(כי תצור אל עיר וכו׳ עד בהאי עלמא - נדפס בפרשת בלק דף ר״ב ע״א-ע״ב).